

POLSKIE TOWARZYSTWO HISTORYCZNE – ODDZIAŁ W LUBLINIE

SŁOWNIK BIOGRAFICZNY MIASTA LUBLINA

Pod redakcją
Tadeusza Radzika, Adama A. Witusika
i Jana Ziółka

Tom drugi

WYDAWNICTWO UNIWERSYTETU MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ

LUBLIN 1996

Opracowanie redakcyjne

Marek JĘDRYCH

Rysunki

Józef TARŁOWSKI

Projekt okładki i redakcja techniczna

Zenon Roman FIUT

ISBN 83-227-0917-X

© Copyright by Polskie Towarzystwo Historyczne
Oddział w Lublinie

Wydawnictwo sponsorowane przez Wydział Kultury i Spraw Społecznych
Urzędu Miejskiego w Lublinie

SEDLAK WŁODZIMIERZ (1911—1993), ks. prof. zw. KUL, dr hab. biologii teoretycznej. Ur. 31 X w Sosnowcu w rodzinie górniczej, syn Pawła i Elżbiety z domu Janszek. Uczył się w gimnazjum matematyczno-przyrodniczym w Skarżysku-Kamiennej i w Seminarium Duchownym w Sandomierzu, gdzie w 1935 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Następnie pracował jako prefekt w Ćmielowie (1935—1939) i Siennie około Hży (1939—1948), w którym zaraz po wojnie, jako wiceprzewodniczący gminnej rady, zaangażował się w odtwarzanie i rozwijanie szkolnictwa — dzięki jego staraniom i pracy powstała szkoła średnia i szkoła zawodowa, założył Tow. Szkół Średnich, którego statut zatwierdziły władze wojewódzkie pod nr. 1, pełnił również obowiązki kierownika szkoły podstawowej. W l. 1948—1952 pracował jako katecheta w szkołach średnich w Lublinie, studiując (1946—1950) na Wydz. Matematyczno-Przyrodniczym UMCS, gdzie uzyskał magisterium z antropologii (1949) i magisterium z pedagogiki (1950) oraz doktorat (1951) na podstawie rozprawy „Zmienność organizmu jako podstawa biologiczna wychowania”. Na polecenie władz kościelnych przeniósł się do Radomia i nadal pracował jako prefekt do 1960 r. Był prawdopodobnie jedynym księdzem w Polsce, który nauczał religii w szkole, nawet w tych latach, kiedy inni prefekci musieli opuścić mury szkolne.

Od r. 1960 został zatrudniony na Wydz. Filozofii Chrześcijańskiej KUL. Przez 31 lat dojeżdżał z Radomia do Lublina, by prowadzić zajęcia dydaktyczne. Na tym Wydz. w 1966 r. dzięki rozprawie „Możliwość odtworzenia początków ewolucji organicznej na podstawie komponenta krzemowego” uzyskał hab., która została uznana z zakresu biologii teoretycznej. W konsekwencji utworzono Katedrę Biologii Teoretycznej (jedyną jak do-

tań w Polsce i jedną z bardzo nielicznych w świecie), której został kierownikiem, pełniąc tę funkcję aż do przejścia na emeryturę w 1982 r.

Ks. Sedlak był człowiekiem obdarzonym niezwykle twórczą pasją naukową, która objęła swym zasięgiem kilka dyscyplin, jak: archeologia, geologia, paleontologia, badania nad pochodzeniem życia i człowieka, paleobiochemia, paleobiofizyka, a zwłaszcza bioelektronika. Szukanie nowych horyzontów i rozstrzygnięć zaowocowało najobficiej w ramach bioelektroniki, której był współtwórcą. Większość jego oryginalnych propozycji naukowych wykraczała poza dotychczasowy paradygmat nauk biologicznych i wzbudziła kontrowersje oraz skrajnie przeciwstawne oceny. Przyczynił się też do nich swoisty sposób pisania prac, który osądzono jako formę poezji, a nawet *science fiction*. Z ważniejszych wymienić należy: koncepcję krzemowej abiogenezy (1959), koncepcję bioplazmy (1967), koncepcję elektromagnetycznej natury życia (1969). Nie uważał siebie za filozofa, ale za biologa, którego zadaniem jest dokonanie syntezy i inspirowanie do fundamentalnych dociekań nad naturą życia i świadomości. Zainteresowania naukowe W. Sedlaka były bardzo wszechstronne; dodać warto, że jeszcze w latach 50. uczestniczył w badaniach dotyczących historii starożytnego hutnictwa w Górach Świętokrzyskich, gdzie odnalazł łupki żelaza ze starożytnego wytopu oraz opracował rekonstrukcję sposobu wytopu żelaza w dymarce. Wykazywał niezwykle intuicję twórczą i upór w kroczeniu po nietypowych, omijanych przez innych badaczy, ścieżkach problemowych.

Zm. 17 II w Radomiu i tam został pochowany.

„Biuletyn Kwartalny Radomskiego Towarzystwa Naukowego” 1981 z. 2—4 s. 3—149; 1986 z. 3—4 s. 7—70; K. Dymel, *Skąd ten blask, profesorze Sedlak?*, L. 1988; tenże, *Tako rzeczce Sedlak*, L. 1990; R. Kieraciński, *Droga życiowa ks. prof. Włodzimierza Sedlaka*, „Biuletyn Informacyjny KUL” 1982 nr 1/2 s. 58—73; W. Sedlak, *Życie jest światłem*, W. 1985; W. Sedlak, *Wprowadzenie w bioelektronikę*, Wr. 1988; W. Sedlak, *W pogoni za nieznanym*, L. 1990; W. Sedlak, *Człowiek i Góry Świętokrzyskie*, W. 1993; Waldek ze Skrzyska. *Rzecz o Włodzimierzu Sedlaku*, pod red. J. Jańca, R. Sowy, B. Piątka, J. Sieczki, Skarżysko-Kamienna 1993; J. Zon, M. Wnuk, *Książdz Profesor Włodzimierz Sedlak 1911—1993*, „Przegląd Uniwersytecki” KUL 1993 nr 3 s. 17.

Marian Wnuk